

Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin kumppanuudella uusia innovaatioita kotihoitoon

Marja Sillanpää

SH, TtM, FT-opiskelija

Lyhyt esittely itsestäni

- Marja Sillanpää
- Sairaanhoidtaja, Terveystieteen maisteri ja Filosofian tohtori-opiskelija Turun kauppakorkeakoulu, johtamisen ja organisoinnin oppiaine
- Olen yksi KumppanuusAkademia-hankkeen kirjoittajista
- Teen väitöskirjaa aiheesta:
”Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin kumppanuus ja kumppanuuksien johtaminen sote-alalla (lapsiperhepalveluissa)”

Julkaisu:

”‘Doing good’ for the families? An ethnographic study of the everyday-ethics in a cross-sectoral social partnership in the Finnish LAPE programme. Full paper. 36th EGOS Colloquium. Organizing for a Sustainable Future: Responsibility, Renewal & Resistance University of Hamburg, July 2–4, 2020. Hamburg, Germany. Sub-theme 30: Interorganizational Relationships for a Sustainable Future

Esimiehille pohdintatehtävä:

Millaisia asioita kotihoidossa pitäisi kehittää?

-> Voisiko kumppanuus olla keino ratkaista juuri näitä ongelmia

Johtoajatus: ”Mitään uusia innovaatioita ei synny, jos niille ei anneta mahdollisuutta syntyä”

Kumppanuuksia todella tarvitaan kotihoidossa

- Kumppanuuksia pitäisi vielä vahvemmin hyödyntää kotihoidossa.
- Kumppanuudet mahdollistavat moninaisten palveluketjujen syntymisen.
- **Kotihoidossa on paljon palveluketjuja, joiden näkyväksi tekeminen toisi tehokkuutta ja laatua kotihoitoon!!**
- Kumppanuuksilla saadaan kotihoitoon lisää asiantuntijuutta, toimijoiden tasavertaista kuulluksi tuleamista ja eri toimijoiden vaikuttamismahdollisuuksien paranemista.
- Kumppanuus tuo näkyväksi eri toimijat (asiakkaat, työntekijät, opiskelijat, opettajat ja muut verkostotoimijat sisältäen myös yhdistykset ja järjestöt).
- Kolmannella sektorilla on paljon osaamista, joka pitää hyödyntää entistä tehokkaammin kotihoidossa.
- Uudet innovaatiot syntyvät näissä kohtaamisissa, vuorovaikutuksen kautta
- Uusille innovaatioille pitää antaa mahdollisuus syntyä!

Mutta kumppanuuksien rakentaminen on vaikeaa....

- Kaikki lähtee liikkeelle kumppanuuden rakentumisesta.
- Kumppanit kannattaa valita huolella. Pitää olla motivaatio ja vahva tahtotila mukana kumppanuudessa. Jos ne puuttuu, ei kumppanuuden rakentaminen onnistu.
- Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin kumppanuuksia rakennettaessa on usein haasteena kumppanien erilaisuus ja heterogeenisyys. Silloin on järkevää tunnistaa, mitkä ovat niitä yhteisiä asioita, joka yhdistää kumppanit toisiinsa.
- Jokaisen kumppanin tulee ymmärtää yhteinen tavoite kumppanuudelle. Jokaisella kumppanilla tulee olla tieto siitä, mikä on jokaisen kumppanin perustehtävä. (Eli missä asioissa ja tehtävissä tarvitaan kumppanuutta ja minkä muotoista kumppanuutta haetaan).
- Kumppanuuteen vaaditaan hyvää vuorovaikutusta. Vuorovaikutus puolestaan ruokkii luottamusta, joka sitten vähitellen synnyttää vähitellen kumppanuuden.

- Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin kumppanuus tarjoaa mahdollisuuden uudelleenlaisille toimintatavoille ja toimijoille kotihoidossa
 - ”Arvokas kuolema omassa kodissa (saattohoidon palveluketjut)”-> uusi palveluketju
 - ”Miten geronomit asettuvat kotihoidon kenttään”?->Uusi toimija
 - ”Ravitsemusterapeutit osana kotihoidon arkea” jne. -> Vanha toimija, mutta uudet palveluketjut
- Kumppanuudet eivät kuitenkaan synny itsestään, vaan ne vaativat paljon yhteistyötä eri sektorien välillä ja hitaasti etenevän prosessin. Usein olemme liian hätäisiä ja odotamme heti tuloksia!
- Kumppanuus voidaankin nähdä pitkäkestoisena liittoumana
- Kertaluonteista tai pienimuotoista yhteistyöstä ei siis voida pitää kumppanuutena
- Kumppanuudet ovat yhtä monimuotoisia kuin kumppanit

Mikä tekee kumppanuuksien rakentamisesta vaikeaa?

Omaan tutkimukseeni perustuvia tuloksia:

- Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin kumppanuutta on äärimmäisen vaikeaa johtaa.
- Kumppanien erilaiset lähtökohdat haasteena.
- Kumppanien tasavertaisuus on tärkeää, mutta kukaan ei oikein tiedä, miten se käytännössä mahdollistuu.
- Kumppanuusjohtamiseen ei ole riittävästi osaamista.
- Kumppanuudelle on luotava edellytykset toteutua. Usein tämä jää toteutumatta.
- Kumppanuutta pitää rakentaa ja viedä eteenpäin suunnitellusti. Vähän kuin talonrakennus. On oltava piirustukset ja suunnitelmat, hankittava välineet ja hyvät tekijät, niin sitten saadaan talo valmiiksi. Ja kun talo on valmis, niin siitä on pidettävä huolta, ettei se pääse rapistumaan.
- Kumppanuussopimus

Hyviä vinkkejä, miten innovaatioita syntyy?

- Listatkaa omassa työpaikassa (esim. kotihoito) asioita, joita teidän mielestä pitäisi kehittää
- Nostakaa listasta asiat, jotka teidän mielestä olisi ratkaistavissa kumppanuudella (julkinen, yksityinen ja kolmas sektori).
 - ”ei kannata läheteä liikkeelle liian vaikealla mallilla, muuten se kaatuu omaan mahdottomuuteen”
- Miettikää, ketkä olisivat oikeat kumppanit
- Miettikää, millä tavalla ja keinoilla kumppanuutta rakennetaan (mikä on malli)
- Jos päädytte rakentamaan kumppanuutta esim. työryhmissä, pitäkää huoli, että jokainen kokoontuminen on tarkoin suunniteltu etukäteen (jokainen kumppani pitää olla tasavertaisessa asemassa kokouksessa)
- Pohtikaa, kuka johtaa kumppanuutta (vaihteleeko vetovastuu vai onko se sovitusti jollakin)
- Panostakaa hyvään vuorovaikutukseen yhteisissä tapaamisissa ja keskusteluissa.
- Antakaa uusien ideoiden ja ajatusten virrata vapaasti...Älkää pelätkö astua myös niille vähän epämukaville alueille. Sieltä voi löytyä paljon uusia innovaatioita
- Muistakaa antaa kumppanuuden rakentumiselle aikaa
- Jos menee metsään, kääntäkää nokka taas nopeasti oikeaan suuntaan!
- Kun innovaatioita syntyy, poimikaa ne talteen ja viekää jatkokehitykseen!

Kysymyksiä?

Hyvää kesää kaikille!

